PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

FARMAR TILL SALU
Vi ha ett stort antal UPPODLADE FARMAR till salu i Manitoba, Saskatchewan och Alberta, nästan alla i sommarträde och i god kondition för 1926 års skörd. Lätta villkor kunna arrangeras. NATIONAL TRUST CO. LTD., Hörnet Main St. & Notre Dame East, Winnipeg, Manitoba.

SVENSKA CANADA-TIDNING EN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 33. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 NOVEMBER, 1925. (Lösnummer 10 Cts.) Nr. 47

Dec 24
Prov. Librarian
Winnipeg

Förhållandena i "Mittens Rike."

Nyckeln till situationen innehas av den mystiske general Feng.

Feng önskar fred.

Efter delvis osynliga förberedelser har nyligen gått upp för en ny krigisk tablå i det förvirrade skådespel, som Kinas historia utgjort praktiskt taget sedan president Juan-sji-kais död. Många tecken ha lätit ana, att ett nytt inbördeskrig stått för dörren, och dess utbrott skedde också med en éclat, som icke lämnat något övrigt att önska. En mäktig general, som hittills skickligt kryssat mellan de kämpande övertutsjunerna, militärguvernören (tupanen) i provinsen Tsjekiang general Sun-tsjuang-fang, har genom en rask aktion gripit initiativet och tillfogat general Tsjang-tsolin ett allvarligt nederlag genom att besätta Shanghai. Striden har således börjat precis på samma sätt som förra året, då dess första skede betecknades av en konflikt mellan Tsje-kiang och Kiang-su, som regeras av en protegé till marskalk Tsjang, general Feng-tien. Den sistnämnde måste draga sig tillbaka väster om Shanghai och koncentrerade sig först mellan Sotsjau o. Nanking. General Sun-esjuang-fang synes närmast operera som ett avantgarde till den förra året genom förräderi besegrade Wu-pei-fu. Han synes vänta på förstärkningar, ty han disponerar endast 13,000 man och har både ont om ammunition och pengar, medan hans motståndare genom Feng-tien i Kiang-su disponerar över 30,000 väl rustade man.

Av tidningarnas uppgifter framgår att den mandsjuriske generalen Tsjang-tso-lin och hans anhängare, vilka ha sitt högkvarter i Mukden, äro herrar över det norra kustområdet från Stora muren till trakten av Shanghai, inklusive Peking och Tientsin. Feng-ju-hsiang, som är känd under benämningen "den kristne generalen", innehar de nordvästliga provinserna, och det återstår att se hur hans verksamhet kommer att inordna sig i den pågående komplicerade kampen.

Södra Kina är oberört av de senaste striderna, och intresset koncentrerar sig nu huvudsakligen kring händelserna i centralprovinserna, där Wu-pei-fu, som är Tsjang-tso-lins huvudmotståndare, enligt uppgift behärskar provinsen Hupeh och har proklamerat allians mellan Hu-peh och fem andra provinser med sig själv som överbefälhavare för deras stridskrafter.

Endast de, som befinna sig på ort och ställe, äro i stånd att bedöma om det med tanke på dessa förvirrade förhållanden kan befinnas lämpligt att börja tullkonferensen, vilken för sin framgång är mera beroende av ordning i Kina än av något annat. Trupprörelserna kring Shanghai kunna knappast ännu betraktas som inbördeskrig, och det kan lyckligtvis ännu betraktas som möjligt att ingen allvarlig strid kommer till stånd.

Nyckeln till situationen synes tills vidare innehas av den mystiske general Feng, som har till princip att söka härska utan att strida. Ett av de senaste Reuterbuden från Kina uppger, att Feng i ett telegram kallat Tsjang "sin käre broder" och förklarat, att han önskade fred och att Tsjang kunde begagna sig av hans i Peking förlagda trupper. Huruvida detta är en fint eller en felaktig uppgift, är svårt att säga, men omöjligt är icke, att Feng blivit betänksam, då han ser, huru den forne vapenbrodern Wu, som han så skamligt förrådde förra året, synes vara på väg att återtaga sin gamla maktställning: i så fall kunde hämnden även drabba Feng!

Ett världsrekord sattes sista veckan i oktober av Coos Bay Lumber Co:s stora sågverk i Marshfield, Ore., där under fem dagar i sträck försågades i genomsnitt icke mindre än 596,744 fot timmer per dag.

Tyskland upptages i N. F. i december.

Rådet har kallats till sammanträde den 7 december.

Från Geneve telegraferas: "N. F:s råd har kallats till sammanträde den 7 december i och för Tysklands upptagande i förbundet, vilket blir den viktigaste frågan på dagordningen. Omröstning därom försiggår på förbundets extra ordinarie sammanträde den 15 dedember".

Ovanstående Genevetelegram innehåller såtillvida ingen nyhet som ett rådssammanträde den 7 december, enligt vad förut meddelats, bestämdes redan vid senaste rådscessionen i Geneve, ehuru då närmast med tanke på Mosulfrågan och i förhoppning att förutsättningarna för dess lösning skulle föreligga i början av december. På grund av vad senast inträffat, bli ju emellertid ärenden, sammanhängande med frågan om Tysklands inträde, naturligtvis föremål för viktiga överläggningar vid rådssammanträdet, om också möjligen lika mycket utanför som innanför de officiella rådsförhandlingarnas ram. Som bekant faller frågan om Tyskland intagande i förbundet emellertid helt och håller under förbundsförsamlingens avgörande. Enligt förbundsaktens art. 1 kan varje "stat, dominion eller koloni med självstyrelse bliva medlem av förbundet, därest förbundsförsamlingen med två tredjedelars majoritet uttalar sig för dess upptagande samt under förutsättning, att den lämnar betryggande garantier för sin uppriktiga avsikt att iakttaga sina internationella förpliktelser och godtager förbundets bestämmelser beträffande dess stridskrafter och rustningar i avseende på här, flotta och luftvapen". Tidigare har från fransk sida gjorts gällande, att senare delen av nyss nämnda bestämmelser skulle giva rådet befogenhet att på ett premilinärt stadium av frågan egenmäktigt utestänga en inträdessökande stat. I det läge, som nu skapats, synes denna ståndpunkt icke komma att spela någon roll.

Förbundsförsamlingen, som årligen sammanträder vid fastställd tidpunkt, sammankallas även "vid varje tillfälle, då omständigheterna sådant påfordra", om rådet så beslutar eller förslag om sådan extra session väckes av någon förbundsmedlem och en majoritet förbundsmedlemmar biträda detta förslag. Att frågan om Tysklands intagande i förbundet skulle föranleda en sådan extra session, har redan tidigare förutsatts och synes vara antagligen ehuru inga vidare upplysningar i saken ännu föreligga. I ett sådant fall som detta kan ju församlingen fungera under betydligt enklare former än de vanliga.

NY NORSK MOTORUPPFINNING.

En urmakare Herman Göthesen från Rjukan, som i fyra år arbetat på en explosionsmotor av ny konstruktion, har nu beviljats patent på sin uppfinning. Fördelen med den nya motorn är, att den utvecklar samma effekt med en cylinder som andra fyrcylindriga motorer, i det att den utnyttjar maskinens alla takter, under det en vanlig fyrtaktsmotor endast använder var fjärde takt.

Framstående experter i Oslo uttala sig mycket entusiastiskt om den nya motorn och anse, att den fullständigt kommer att revolutionera hela det nuvarande motorsystemet. Den är mycket lättare i vikt och har blott litet slitage och friktion i förhållande till de explosionsmotorer, som nu existera. Ett norskt konsortium kommer att bildas för att utnyttja patentet över hela världen.

Damklädningar av skinn — troligen djurskinn — börja nu att bli populära i Paris. De förekomma i svart och vitt, ävensom i blandade kulörer, äro höga i halsen och försedda med långa ärmar. — Hur skulle det vara om damerna använde sitt eget skinn? De ha ju i alla fall inte stort mera på sig när de äro riktigt elegant klädda.

Ny svensk Mount Elgonexpedition.

Dr. Granvik i Lund förbereder en egen Afrikaexpedition.

Skall stanna minst 1 år.

Dr Granvik i Lund, för allmänheten bekant som deltagare i den Lovén—Lindblomska forskningsresan till Mount Elgon 1920, förbereder nu en egen Afrikaexpedition, som skall anträdas redan den 26 dennes över London—Paris—Marseille och pr båt till Mombasa.

Dr Granvik har under det senaste året vistats i London och där bearbetat materialet från den förra färden, och när han nu åter ger sig ut, har han som stöd av Vetenskapsakademien ett Mount Elgonstipendium. Man har sålunda skäl att till riksmuseet vänta nya värdefulla tillskott till de ornitologiska samlingarna.

Som assistent medföljer en ung lundastudent, kandidat Krister Aschan, som är särdeles väl hemma på det fotografiska gebitet.

Expeditionen väntas nå Mount Elgon-stationen till julen och skall stanna ute minst ett år. Det är emellertid icke bara Elgonområdet som skall genomforskas, även om nu detta har uppgifter nog för ett sekel likaväl som för ett år framåt. Dr Granvik ämnar också bege sig mera in mot centrum av världsdelen. Det är fågelbiologiska forskningar, som ha ställts på dagordningen och speciellt torde det komma att bli de bevingades familjeförhållanden och sociala liv, som komma att figurera på de 10,000 meter film som expeditionen medför.

Jahnis Tschakste har omvalts till president av republiken Lettland, enligt telegram från Köpenhamn av den 7 dennes.

Från Hollywood har nu definitivt tillkännagivits att Gloria Swanson i en snar framtid kommer att lämna Famous Players-Lasky, för att i stället bli en av de mest lysande konstellationerna i United Artists filmkorporation.

Franska protester mot amerikanska handelsespionaget.

Lyxindustriens representanter yrka på europeisk aktion.

I Frankrike framlägges nu den ena protesten efter den andra mot amerikanernas försök att inspektera franska exportörers räkenskaper. I pressen framdragas fall då franska varor stoppats i Förenta Staterna emedan vederbörande säljare vägrat att gå med på de amerikanska fordringarna, varvid de emellertid följt de instruktioner, som deras yrkesförening förut givit. Dessa föreningar åter stödja sig på ett uttalande, som M. Poincaré i egenskap av utrikesminister gjorde den 23 april 1924 i ett brev till presidenten för Paris handelskammare. I detta framhöll han, att franska regeringen icke underlåtit att hos Förenta Staternas regering påvisa olagligheten, enligt fransk lag, av dessa åtgärder, som äro i strid mot folkrättens principer. Poincaré uppmanade därför handelskammarens president att anmoda medlemmarna att helt enkelt avslå dylika amerikanska fordringar. Franska utrikesdepartementet och franska ambassadören i Washington ha också i vissa fall ingripit. Det har nämligen gått så långt att de avvisade amerikanska agenterna vänt sig till hos franska exportörer anställda personer för att få de av principalerna vägrade upplysningarna.

För några dagar sedan höllo ordförandena i franska lyxindustriernas olika syndikat ett möte i Paris, vid vilket de undertecknade ett till konseljpresidenten ställt gemensamt protestbrev. Vid mötet framhölls nödvändigheten av att de europeiska nationerna ena sig om ett gemensamt motstånd mot den amerikanska tullens kontrollförsök. I avvaktande härpå borde den amerikanska tullen hänvisas till handalskamrarna för att eventuellt genom dem få en del önskade upplysningar om franska exportörer till U. S. A. Den franska pressen har icke underlåtit att påpeka, att amerikanska försöken rönt starkt motstånd i England, Schweiz och de skandinaviska länderna.

I detta sammanhang kan för övrigt omnämnas ett ogenerat tilltag av amerikanerna. I franska tidningar har nämligen "American Jewelers protective association" låtit införa en annons, i vilken åt personer i Frankrike, som underlätta upptäckten av försök att till Amerika insmuggla smycken, utlovas en kontant belöning av 25 procent på de beslagtagna varornas värde och på bötesbeloppen, dock icke i allt överstigande 50,000 doll. De franska juvelerarnas syndikat har protesterat hos den nyssnämnda amerikanska föreningens ordförande, mr. Meyer D. Rothschild, i ett brev, i vilket det säges, att fransmännen ej kunna förstå, att hederliga köpmän, gentlemän, ej draga sig för att använda medel, som man i Frankrike anser vara omoraliska och som går ut på att uppmuntra till spionage på egna landsmän.

Frankrikes tillkrånglade affärer

Painleve tvingas att giva vika för socialisternas fordringar.

Utskrivning av kapital.

Kommer Frankrike att konvertera sin inländska skuld? Det förefaller som om regeringen f. n. hölle på med att förbereda opinionen härpå. I en artikel med rubriken "Ett besök hos konseljpresidenten Painleve" sammanfattade "Revue de France" på följande sätt innehållet i sitt samtal med konseljpresidenten: Regeringen kan icke längre fortsätta med att ägna två tredjedelar av budgeten åt betalning av skuldrestantier. Man måste söka finna en utväg att lindre denna börda. Vissa reduktioner äro oundgängliga och oeftergivliga. Problemet består i att sörja för att dessa reduktioner lika drabba alla kategorier av besuttna, icke blott innehavarna av statspapper. Precis samma tankar återfinnes i en lång, osignerad artikel med stora rubriker på första sidan i "Matin". Själva formen för denna artikel synes tyda på att den är inspirerad från officiöst håll. Frankrikes budget slutar på 36 miljarder, heter det i denna kommunikéartikel. De verkliga statsutgifterna

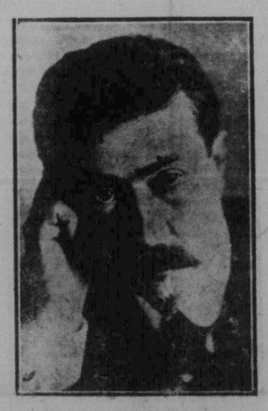

Konseljpresident Painleve.

uppgå endast till 14 miljarder, en slutsumma som, om man tager hänsyn till francvalutans deprecierings, understiger de före kriget uppgjorda riksstaternas. Någon minskning av utgifterna är alltså icke möjlig. De övriga 22 miljarderna utgöra räntor på inrikesskulden. Det är ovillkorligen nödvändigt att räntesatsen sänkes. Genom en sådan åtgärd och andra med samma syfte kan statskassan varje år inbespara omkring 10 miljarder. Dessa 10 miljarder böra läggas till en självständig amorteringskassa och användas till återköp av statspapper, en operation, som ligger både i statens och långivarnas intresse. På detta sätt skall francen, förklarar artikelförfattaren till slut, åter stiga i värde, och levnadskostnaderna, som hittills oavbrutet stigit med en oroande snabbhet, återgå till normala siffror.

Enligt senaste meddelanden från Paris, har konseljpresidenten Painleve tvingats giva vika för socialisternas krav på kapitalutskrivning. Vid finansutskottets sammanträde den 12 ds antogs nämligen socialisternas motion, som bl. a. innefattar moratorium å statsobligationer som förfalla inom den närmaste framtiden, kapitalutskrivning och att staten erhåller en del av industriens och kommerserns profit. Dessa radikalmedel ha till syfte att lösa Frankrikes tilltrasslade finansproblem.

Under hot om att ifall han icke samtyckte till ovannämnda motion, komme den koalition, som understöder Painleves regering, att bliva upplöst, fann sig konseljpresidenten tvingad att samtycka åtminstone till huvudpunkterna i det socialistiska programmet. Painleve slutade sitt anförande till finansutskottet med följande ord: "Jag gör dessa eftergifter som svar på utmaningen". Den avgörande striden kommer dock att stå i deputeradekammaren, varest det väntas att åtminstone 250 representanter skola rösta i favör av förslaget.

Painleve har anhållit om ett nytt lån på 1,500,000,000 franc från franska banken i stället för 2,500,000,000 som tidigare begärts. Han förklarar att detta lån icke skulle nödvändiggöra utfärdandet av nya papperspengar.

Huvudpunkterna i det nu av finansutskottet godkända förslaget inbegripa kapitalutskrivning, som med avseende å fastigheter stiger till en och en halv gång så stor summa som den årliga inkomsten från desamma, beskattning å aktier och obligationspapper till samma proportion som å fastigheterna och vidare att staten erhåller 15 procent av den vinst, som tillfaller landets industri- och kommers. Kapitalutskrivningen skall sträcka sig över en period av fjorton år, men kan dock, om så önskas, betalas på en gång. Det beräknas, att ifall förslaget antages av deputeradekammaren, kommer landets inkomster att ökas med cirka sex billioner francs årligen.

Vad kommer H. B. farleden att kosta?

Farmers' Union direktör lämnar intressanta upplysningar.

13 mill. dollars är nog.

H. W. A. Johnson, direktör för Farmers' Union, som nyligen besökt Port Nelson, har meddelat att enligt hans beräkningar kan Hudson Bay farleden färdigbyggas för 13 miljoner dollars. Denna summa skulle icke blott betäcka utgifterna i samband med fullbordandet av Hudson Bay banan, utan skulle också vara tillräcklig att ställa hamnen i Port Nelson i brukbart skick samt för att förse såväl viken som inloppet till densamma med moderna hjälpmedel för navigationen.

Utgifterna för Hudson Bay projektet belöpa sig nu till 21 miljoner dollars, därav 15 miljoner för järnvägen och 6 miljoner på hamnanläggningarna. Förutom denna summa har arbetet i samband med att hålla banan i brukbart skick kostat ansenliga summor.

Mr. Johnson detaljerar sina uppgifter som följer: Fyra miljoner dollars för färdigbyggandet av järnvägen till Port Nelson. Denna summa inbegriper omkostnaderna för 70 mils rälsläggning, 800,000 sliprar, ballast för järnvägsvallarna, stationshus etc. Med andra ord är fyra miljoner dollars tillräckligt för att sätta järnvägen i brukbart skick ända till Port Nelson.

Vid Port Nelson måste dock en hel del hamnarbeten utföras. Den konstgjorda ö, som man har börjat anlägga för att därmed fullständiga hamnens utstyrsel, är ännu icke färdig, och mr. Johnson beräknar att det skulle åtgå cirka sex miljoner dollars för att fullborda densamma. För fyrbåkar, lyktbojor, trådlösa telegrafstationer och en torrdocka torde en summa på cirka tre miljoner dollars komma att behövas. Mr. Johnson säger, att hans beräkningar äro liberalt tilltagna och han är förvissad om att farleden kan iordningsställas för den nämnda summan.

Englands inrikesminister om kommunisterna.

Om kommunisterna skulle utmana Englands folk mötte de sin undergång.

Inrikesministern Joynson-Hicks har i ett tal förklarat, att arbetarpartiet länge varit i ovissheet om, huruvida det skulle bedrivas sin aktion inom eller utanför konstitutionens ram eller om det skulle söka styra med ett rådssystem.

Tal. var icke riktigt säker på var MacDonald och arbetarpartiet verkligen stå. Kommunistpartiet kunde visserligen vara litet, men det vore mäktigt och hade slutit en definitiv allians med Ryssland. Moskwas propaganda var rent engelskfientlig, emedan Storbritannien av hela världen betraktas som förnuftets bålverk. Personer sådana som Purcell, Pollitt, Gallacher och Saklatvala mottaga order direkt eller indirekt från Sinovjeff, och efter fackförbundskongressen i Scarborough skickade kommunistledarna en lång beskrivning på sin seger till de herrar i Moskwa, som betala dem deras pengar.

Den verkliga svårigheten i fråga om extremisterna vore den, att de äro engelsmän och ha rätt till lagens skydd, så länge de icke överskrida den smala gränsen mellan konstitutionell och inkonstitutionell aktion. Tal. förklarade sig övertygad om att allmänna opinionen skulle giva regeringen fullmakt att taga i tu med kommunistfaran. Han hade förfrågat sig hos juridiska rådgivare, huruvida de gällande lagbestämmelserna vore tillräckliga att bekämpa kommunisterna.

Beträffande den nyligen bildade samhällshjälpsorganisationen O. M. S. (Organisation for Maintenance of Supplies) yttrade tal., att samhället hade rätt att skydda sig mot en generalstrejk. Regeringen hade planer färdiga att sättas i verket. Den hade icke begärt en halv miljon frivilliga, emedan den visste att två eller tre M. S. skulle icke få militär status, men det skulle vara däraktigt att å regeringens vägnar tillbakavisa hjälp i form av de klassificerade listor på extra konstaplar, ingenjörer o. transportarbetare, som O. M. S. uppställt för eventualiteter av generalstrejk. Om kommunistorganisationen vågar utmana brittiska folket, skulle den möta ett sådant motstånd, att kommunistpartiet krossas.

Khai Dinh, kejsare av Annam i Botre Indien, som nu är ett franskt protektorat, avled den 6 dennes i Saigon, franska Indo-Kina. Han besteg tronen år 1916 och besökte Frankrike år 1922.

Tjugusexårige Henry A. Anderson i New York City, vilken började sin bana som springpojke i New York Stock Exchange, köpte sig den 5 ds. för $135,000 plats bland mäklarna där. Han representerar nu i Stock Exchange mäklarfirman Jacquelin & De Cappet. Det är dugligheten triumf.

Sensationell upptäckt på Sinai Berg.

Bevis för att Moses existerat som historisk personlighet.

Bergsområdet mellan Suezbukten och Akabah — Sinaibergen — har alltid varit ett heligt begrepp för människosläktet, trots att man egentligen inte vetat, vilken bergstopp bibeln åsyftar med namnet Sinai. Ja, senare tiders vetenskap har t. o. m. tvivlat på att judarna över huvud på sin vandring kommit i närheten av Sinaiområdet och alltså förvisat berättelsen om de tio budordens tillkomst till myternas värld.

I dagarna har emellertid den sextioårige tyske egyptologen professor Hubert Grimme i Munster i Berlin inför en trängre krets inbjudna hållit ett föredrag, som kan betecknas som ytterst sensationellt i sitt slag. Det har nämligen lyckats fastställa, vilket berg som i bibeln gått under namnat Sinai, och av stentavlor, som hittats på detta berg, har kunnat utrönas, att under bibliska tiden området beboddes av ett folk, som var mäktigt det semitiska språket. Man har t. o. m. fått bevis på att Moses existerat som historisk personlighet.

Professor Grimme refererade först i korthet den sensationella upptäcktens historiska utveckling. År 1905 fann den engelske lärde Flinders Petri på en platå bland Sinaibergen ett gammalt egyptiskt tempel, som härstammade från omkring 1500 år före Kristus. I templets närhet upptäckte han åtta stentavlor av samma form, som den enligt vilken man brukar avbilda budtavlorna. Det visade sig emellertid omöjligt att kunna tyda skriften på de funna tavlorna. Flinders lät fotografera dem och göra avgjutningar av dem, men det gick inte att transportera originalen till Europa.

Ända till år 1916 blev tavlornas inskrift olöst. Då lyckades det nämligen för den framstående engelske egyptologen Allan Gardiner att bestämma en del sinaitiska konsonantsbokstäver. Redan då stod det klart för vetenskapen, att man inte hade att göra med ett egyptiskt fynd. Många arbetade sedan på att ytterligare kunna tyda inskrifterna, men det blev professor Grimme, som, så att säga, skulle sätta pricken över i:et.

Den tyske vetenskapsmannen har nämligen konstaterat, att inskriften företer stor likhet med språket i det gamla testamentet, och man håller den med all sannolikhet för världens älsta bokstavskrift. Professor Grimme har även lyckats dechiffrera inskriften. Tre rader på en av tavlorna voro av följande lydelse:

"Jag, Manasse, överstepräst, tackar Faraos gemål Hjatscheput för att hon tagit mig upp ur Nilen och upphöjt mig till stora värdigheter".

Men Manasse och Moses äro i grund och botten samma namn, och den hypotesen ligger alltså nära till hands, att det varit bibelns Moses själv som låtit utföra inskriptionen på tavlorna. Ett bevis på denna hypotes' riktighet utgör också det faktum, att tiden för inskrpitionens författande sammanfaller med judarnas uttåg ur Egypten eller ungefär 1440 f. Kr.

Professor Grimme lägger inte så mycket vikt vid tavlornas innehåll som fastmer vid att skriften kunnat tydas. Han är av den åsikten, att det är själva uralfabetet, man träffat på, efter vilket sedan alla andra utvecklat sig, först och främst det hebreiska men sedan också de grekiska och latinska. Den engelska regeringen är mycket intresserad av fyndet och planerar en expedition till Sinai, och även i Tyskland finnes det starka krafter i rörelse för att på ett verksamt sätt kunna understödja professor Grimmes forskningar.

Edward Fredrick Lindley Wood, brittisk minister för jordbruket och fisket samt f. d. president för Board of Education, utnämndes den 20 okt. till vice konung av Indien efter earlen av Reading, som skall avgå nästkommande april.

Tyskt-ryska handelsavtal.

Traktaten innebär en komplettering av Rapallo-fördraget.

Kredit på 100 mill. mark.

Det tysk-ryska handelsavtalet, som vid rikskabinettets sammanträde härom dagen i princip blev godkänt och därmed kan anses säkerställt, torde till sin innebörd gå utom ramen för de vanliga handelsavtalen.

Enligt tillförlitliga upplysningar kan man anse, att detta avtal innebär en komplettering av Rapallofördraget såväl i ekonomiskt som i juridiskt hänseende. Emellertid har Tyskland uppenbarligen icke lyckats erhålla bosättningsrättigheter och andra privilegier för tyska tjänstemän i Ryssland utan har varit tvunget att finna sig i Sovjetryssslands ekonomiska lagstiftning. Den tyska industrien erhåller genom avtalet dock möjlighet till betydande avsättning i Ryssland specielit för lantbruksmaskiner. Tyskland har avstått från den i Rapallofördraget stipulerade rätten till behandling som mest gynnad nation i fråga om de förmåner, som Sovjetryssland bereder Afghanistan och Persien.

Parallellt med de tysk-ryska regeringsförhandlingarna löpa förhandlingar om en kredit på 100 miljoner mark, som den ryska handelsrepresentationen i Berlin skall erhålla av ett tyskt bankkorsortium under ledning av Deutsche Bank. Denna kredit skall delvis återbetalas redan efter tre månader och skall i sin helhet vara likviderad inom loppet av fem månader. Krediten skall helt och hållet användas för ryska inköp i Tyskland. Återbetalningen skall verkställas med de medel, som Ryssland kommer att erhålla genom den betydande spannmålsexport, vilken möjliggöres av årets goda skörd.

NÖDHJÄLPSARBETEN I ENGLAND FÖR NÄRA 12 MILJ. PUND?

Times uppger, att den totalsumma, som upptages på de förslag, vilka sedan slutet av juni framlagts för Unemployment Grants Committee uppgår till 11,292,000 pund. I dessa voro inneslutna kostnaderna för en ny docka i Tilbury, som skulle kosta över 2 miljoner pund och skulle bereda arbete för ett stort antal nu arbetslösa personer.

I det större London är arbetslösheten icke svårare än den var före kriget, men i vissa bestämda områden i norra delen av England är läget alltjämt otillfredsställande, och ehuru nödhjälpsarbeten icke lösa problemet äro de dock av stor betydelse. Sammanlagt torde inemot 100,000 man få arbete under den kommande vintern genom arbetstillfällen, som direkt skapats genom regeringen.

MOSULFRÅGAN ÅTER AKTUELL.

Permanenta mellanfolkliga domstolen i Haag påbörjade härom dagen undersökningen av de juridiska frågor, vilkas klarläggande Nationernas förbunds råd begärt, innan det skrider till att avgöra gränstvisten mellan Irak och Turkiet. I ett anförande yttrade kolonialministern Amery, att England i Mosulfrågan iakttagit samma hållning som i Locarno. Den stora fredsprincipen stod på spel. Han tillfogade: "Vi äro beredda att lita på den mellanfolkliga domstolens rättvisa och objektivitet och ha i förtroende hänskjutit saken till densamma".

Skiljedomsavtalet mellan Sverige och England har förlängts på fem år.

Storfurst Cyril av Ryssland, vilken i fjol proklamerat sig själv "tsar och självhärskare över alla ryssar", utnämnde den 3 dennes i Koburg i Tyskland, där han nu vistas, en kommission för att utarbeta ny rysk grundlag, enligt av honom själv författat utkast.

Engelska och amerikanska skadeståndskrav i Syrien.

Det uppgives ur privata källor att engelske konsuln i Damaskus Smart riktat en hemställan till de franska myndigheterna om ersättning för den skada, som åsamkats engelsmän genom bombardemanget.

Amerikanska regeringen har vidare förklarat, att om uppgifterna äro riktiga och om amerikansk egendom förstörts utan varning, kommer amerikanska regeringen att begära skadestånd i Paris. Som bekant äga amerikanerna s. k. kulturella intressen i Syrien, grundade bl. a. på den omständigheten att ett amerikanskt universitet finnes i Beirut. Amerikanska missionsorgan i Syrien ha insänt klagomål till Washington över Sarrails order till främmande undersåtar att lämna Damaskus.

Det uppseende Times och andra tidningars skildringar av bombardemanget väckt i London har uppenbarligen skapat en ömtålig situation för Foreign Office, som nyligen utsänt en officiös dementi, vari förnekas, att brittiska regeringen skulle ha begärt en förklaring hos den franska, över den senares oförmåga att skydda icke franska européer vid det senaste bombardemanget.

I den skildring Times' korrespondent offentliggjorde om bombardemanget nämner han att två tripolitanare dödats och en engelsman sårats. Han kompletterar uppgifterna på de dödade och sårade, vilka beräknas av vederbörande myndigheter till 1,200 man.

Från Brussel meddelas att Belgiens 24-årige kronprins, hertigen av Brabant, den 10 nov. intogs såsom medlem av belgiska senaten. Han anses vara en av världens yngsta senatorer.

Från Berlin meddela att brittiska utrikesministern Austen Chamberlain under mötet i Locarno yttrat till tyska utrikesministern: "Englands hela armé står till edert förfogande om Frankrike tränger över edra gränser".

Irak utan Mosul, huvud utan kropp, säger Amery.

Koloniministern Amery behandlade Mosulkonflikten i ett anförande i Birmingham nyligen. Han framhöll därvid bland annat orimligheten av att Iraks ekonomiska existens och förmåga att uppbära sitt eget försvar skulle avskäras genom att landet berövades sin rikaste provins och en fjärdedel av sina inkomster. Efter att ha hänvisat till de fyra under själva den tid, då N. F:s råd sammanträdde och behandlade frågan, företagna deportationerna av kristna befolkningar, av vilka endast ett ringa fåtal kan väntas förmå överleva de närmaste månaderna, förklarade han, att England icke ämnade eller kunde bryta sina till Irak givna löften, och förklarade till slut: "Det säges, att turkarna ämna bryta mot Lausannefreden och trotsa det beslut, till vilket N. F. kan komma, ja, till och med att de ämna angripa det territorium, som står under engelskt beskydd. Jag tror icke, att Turkiet har några dylika planer. Naturligtvis har Turkiet ivrat för sitt krav liksom England för sitt, men jag tror icke, att Turkiet ämnar begå dårskapen och brottet att vedervåga hela sin existens på ett oprovocat krig".

Amerys formulering av frågan undanröjer icke det problem, som består i att Turkiet kanske icke tillräckligt imponeras av motpartens åtbävor. Argumentationen om det omöjliga i att tolerera, att Irak avhändes en stor och värdefull del av sitt område, kan ju icke undgå att på det mest direkta sätt erinra de turkiska statsmännen om precedensfallet Vilna liksom att det anses opassande i N. F:s råd att i dess överläggningar någon hänsyftning göres på den affären av representanten för en makt, som Turkiet säkerligen i detta hänseende finner utgöra en motsvarighet till Irak. Och anklagelserna för barbariskt uppträdande mot kristna befolkningar ha ju icke Versaillesfredens och senare händelsers lärdomar givit turkarna anledning att fästa något större avseende vid.